

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SATU MARE
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 537 /2017

Ședința camerei de consiliu din data de 08.05.2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Bianca Cătălina Soare

Grefier: Livia Jiboc

Pe rol este pronunțarea cauzei civile privind pe reclamanta **CONSILIUL DE MEDIERE**, în contradictoriu cu pârâtul] - Birou de mediator, având ca obiect *cerere cu valoare redusă*.

Se constată că s-a depus prin registratura instanței, la data de 05.05.2017, din partea reclamantei, răspuns la întâmpinare; judecarea cauzei pe fond a avut loc în ședința camerei de consiliu din data de 03.05.2017, când susținerile părților au fost consemnate în încheierea din acea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, amânându-se pronunțarea pentru data de azi, când în urma deliberării avute,

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Judecătoriei Satu Mare la data de 20.03.2017, pe formularul prevăzut de art. 1.029 C.proc.civ., reclamanta Consiliul De Mediere, în contradictoriu cu pârâtul , a solicitat obligarea acestuia la plata sumei de 1,500.00 lei, conform facturii nr. 3167, seria CM din data de 11.10.2016.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că la data de 11.10.2016 a fost emisă Factura nr. 3167, seria CM, având suma totală de 1,500,00 lei, suma ce reprezintă: taxa anuală profesională pe anul 2012, în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2013, în valoare de 300.00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2014, în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2015, în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2016, în valoare de 300,00 lei.

Reclamanta a precizat că taxa anuală profesională este prevăzută în Legea nr. 192/2006, privind medierea și organizarea profesiei de mediator, în Hotărârea Nr. 5 din 13 mai 2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere la articolul 9, alin. 1, litera b), precum și în alte hotărâri ale Consiliului de mediere.

Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit că "Taxa anuală profesională în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscrși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006.

De asemenea, reclamanta a arătat că tot prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit că "Mediatorii înscrși în Tabloul mediatorilor dar care nu au o formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006, datorează o Taxă anuală profesională de 100 lei.

Reclamanta a mai precizat că pârâtul și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, reclamanta a invocat prevederile disp. art. 1025 din noul cod de procedura civilă precum și celelalte temeuri arătate în cerere.

Fata de cele precizate mai sus, reclamanta a solicitat să se admită cererea și să se dispună prin hotărârea ce o va pronunța obligarea pârâtei la plata sumei de 1,500.00 lei conform facturii de mai sus.

În probațiune au fost depuse înscrisuri (f.7-26).

Cererea a fost timbrată cu suma de 200 lei, conform art.6 alin.1 din OUG nr. 80/2013 (f.35).

Prin **întâmpinarea** depusă la data de 13.04.2017 (f.41-48), pârâtul .

Birou De Mediator, cu sediul social în mun. Satu Mare, str. Corvinilor, nr. 36, ap. 4, jud. Satu Mare, cod 440080, având reprezentată prin , a solicitat respingerea acțiunii /cererii formulate de reclamanta Consiliul de Mediere cu sediul social în Șos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, București, pe considerentele că această cererea este inadmisibilă, nefondată și netemeinică.

În motivare, pârâtul a arătat că s-a depus de către Consiliul de Mediere cu sediul în București o cerere cu valoare redusă în conformitate cu prevederile art.1028 alin.2 din Legea nr. 134/2010 - Noul Cod de procedură Civilă, pentru că susnumitul pârâtă să-i plătească reclamantului suma de 1500,00 lei cu titlu de taxă profesională pe anii 2012-2016.

Pârâtul a arătat că cererea nu poate fi primită de către Onorată instanță, ea trebuie respinsă pentru următoarele considerente detaliate mai jos.

I) Unele aspecte de natură juridică referitoare la taxa profesională anuală

Taxa profesională anuală nu este și nu a fost niciodată prevăzută de Lege nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.

Consiliul de Mediere este o instituție de interes public care se organizează și funcționează conform prevederilor Legii nr. 192/2006, atribuțiile sale fiind prevăzute în art. 20.

Totodată, art. 21 din lege prevede: "Consiliul de Mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, după cum urmează:

- a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor;
- b) donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii;
- c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- d) sumele provenind din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare;
- e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament."

Pentru ca veniturile Consiliului să fie legale, acestea trebuie să se limiteze la categoriile prevăzute în art. 21.

Unica taxă prevăzută de lege este taxa de autorizare a mediatorilor, aceasta fiind singura permisă de lege a fi încasată de către Consiliul de Mediere ca sumă de bani pentru obținerea unui drept, respectiv pentru a se obține dreptul de furnizare autorizată a serviciului de mediere.

După autorizare, pe parcursul exercitării profesiei nu există nici o obligație pentru mediatorii de a plăti vreo taxă.

Legea nu permite Consiliului de Mediere de a institui alte taxe de natura celei de autorizare.

Legea permite în schimb Consiliului de Mediere încasarea unor sume de bani rezultate din activitatea sa, care trebuie stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare și care pot include servicii prestate inclusiv mediatorilor, care sunt opționale și care se solicită și se acceptă de către aceștia.

Legea nu impune mediatorilor să contracteze obligatoriu vreun serviciu de la Consiliul de Mediere.

Activitățile prevăzute de lit. e) din art. 21, din care pot rezulta sume de bani care să constituie venituri la Consiliul de Mediere nu se refera la activitatea administrativă a Consiliului de Mediere și nici la activitățile stabilite ca atribuții ale Consiliului de Mediere în art.20 din Legea 192/2006 sau care sunt necesare pentru îndeplinirea acestora, cu excepția celor prevăzute la lit. a, c și i, care sunt de natura serviciilor și pot fi activități contra cost.

Activitățile prevăzute ca atribuții ale Consiliului de Mediere în art. 20 din Lege, la lit. b), d) ,e l), fi, g),h) j), k), l), m), m l), n) nu sunt activități de natura celor prevăzute la lit. e)

din art. 21 al legii, activități din care să rezulte o sumă de bani, nu sunt activități prestate de către Consiliul de Mediere contra cost mediatorilor, ci sunt activități pe care Consiliul de Mediere are obligația să le desfășoare în interesul public, acesta fiind scopul și motivul pentru care Consiliul de Mediere a fost înființat prin lege.

În concluzie, pentru a fi îndeplinite condițiile de legalitate și a se constitui ca venit la Consiliul de Mediere, conform prevederilor art. 21 din lege, taxa profesională trebuie să reprezinte o sumă de bani rezultată dintr-o activitate, un serviciu prestat de către Consiliul de Mediere mediatorilor contra cost, serviciu care trebuie să se înscrie în sfera obiectului de activitate al Consiliului de Mediere. El trebuie să fie oferat de către Consiliul de Mediere și este opțional pentru mediatori.

Nu există în lege nici un serviciu contra cost obligatoriu pentru mediatori prestat Consiliul de Mediere.

Taxa profesională nu are caracter obligatoriu, deoarece:

- a) nu este o taxă prevăzută de lege ca obligație a mediatorilor pe parcursul exercitării profesiei;
- b) nu este prevăzută în categoria de venituri ale Consiliului de Mediere;
- c) activitatea, serviciul prestat de către Consiliul de Mediere în schimbul taxei nu este obligatoriu pentru mediatori.

În consecință, nici plata taxei profesionale nu are caracter obligatoriu.

Consiliul de Mediere poate considera că un mediator datorează taxa profesională ANUALĂ numai dacă serviciul a fost oferat și descris concret în ce constă acesta, pentru fiecare AN pentru care se solicită plata. În perioada 2012 (anul în care a fost introdusă taxa) 2016, NU a fost solicitat, oferat, acceptat, contractat și dovedit că fost prestat.

În perioada 2008-2017, printr-o serie de hotărâri, taxa pretinsă acum de Consiliul de Mediere a fost modificată ca denumire, quantum și conținut.

Totodată, termenele de plată au fost diferite și mai ales, sancțiunile pentru neplata sa:

1) Prin Hotărârea nr.1307 din 14.12.2008 a fost stabilită Taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor, în quantum de 400 lei, iar sumele de bani au fost încasate într-un cont distinct și destinate întocmirii, publicării și distribuirii prin poștă a Tabloului mediatorilor autorizați, sub formă de broșură, precum și pentru realizarea portalului web care găzduiește forma on-line a Tabloului mediatorilor (inclusiv găzduire, mentenanță și protecție antivirus), această activitate s-a desfășurat în baza atribuției Consiliului de Mediere de promovare a medierii, prevăzută de art. 20 lit. a) din lege;

2) Hotărârea nr.196 din 25.02.2012 a modificat Hotărârea nr.1307 din 14.12.2008 și a înlocuit denumirea de Taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor cu cea de Taxă anuală - profesională, în quantum de 300 lei, fără a descrie activitățile prestate în schimbul sumelor încasate cu acest titlu;

3) Hotărârea nr.195 din 25.02.2012 privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Mediere stabilește că taxa anuală profesională constituie venit propriu destinat susținerii cheltuielilor de organizare și funcționare ale instituției, fără a defini activitatea prestată în schimbul taxei. În lipsa acestei precizări, taxa nu se mai înscrie în condițiile prevăzute de art.21 lit. e), căpătând o altă semnificație și astfel Consiliul de Mediere adaugă la lege în sensul că, printr-o hotărâre, introduce o nouă categorie de venituri, distinctă de cele prevăzute de art. 21 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator;

4) Hotărârea nr.197 din 25.02.2012 asimilează retroactiv vechea taxă de administrare tablou încasată până la 01.01.2012 și o cuantifică drept taxă profesională pentru anul în curs, totodată, având în vedere reducerea sa (de la 400 lei la 300 lei), stabilește posibilitatea de a solicita restituirea sau reportarea sa pentru mediatorii care achitaseră vechea taxă de administrare tablou pentru anul 2012;

5) Prin Hotărârea nr.20 din 31.05.2014 Consiliul de Mediere definește taxa anuală profesională ca fiind taxa datorată de fiecare mediator autorizat în vederea asigurării veniturilor necesare administrării Tabloului mediatorilor în conformitate cu cerințele Legii. Totodată detaliază activitățile care se realizează sunt activități ce urmau să fie realizate din

sumele încasate, sancțiunile aplicabile mediatorilor în caz nerespectare a obligației de achitare a taxei.

6) Hotărârea nr.15 din 13.04.2016 modifică art. 1 al Hotărârii nr. 20 din 31.05.2014 și abrogă art.3 și art.4. Prin modificarea art. 1, taxa profesională nu mai este anuală, corelată cu activități anuale, ci doar se datorează anual. Activitatea prestată de către Consiliul de Mediere în schimbul taxei este de administrare a Tabloului mediatorilor, conform cerințelor Legii. Se elimină activitățile descrise în Hotărârea nr. 20 din 31.05.2014. Astfel, nu mai există activități specificate din care să rezulte în ce constă activitatea de administrare a Tabloului.

În art.2 se precizează că încasările Consiliului de Mediere din taxa profesională se constituie ca venit propriu destinat susținerii activității Consiliului de Mediere. Pentru a se constitui venit propriu destinat susținerii activității Consiliului de Mediere, sursele de venit trebuie să se înscrie într-una din categoriile prevăzute în art.21 din Lege.

Conform art. 1 din hotărâre, taxa profesională se percepe pentru activitatea de administrare a Tabloului, în conformitate cu cerințele legii. Cerințele legii sunt precizate în art.12 din Legea 192/2006 și reprezintă activitatea Consiliului de Mediere care decurge din obligațiile sale, pentru îndeplinirea atribuției prevăzută la art. 20 lit. f). Prin urmare, taxa profesională nu poate fi datorată pentru o activitate ce rezultă dintr-o obligație a Consiliului de Mediere, această activitate neavând natura unui serviciu prestat mediatorilor, contra cost. Legea nu prevede ca mediatorii să susțină financiar activitatea prin care Consiliul de Mediere își îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege referitoare la Tabloul mediatorilor, aceasta fiind o activitate în interes public, nu un serviciu pentru mediatori.

În lipsa descrierii activității de administrare a Tabloului din care să rezulte că aceasta nu este activitatea prevăzută la art. 12 din lege, ci cuprinde alte tipuri de activități care au natura unor servicii pentru mediatori, taxa nu se datorează și nici nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 21 lit. e) din lege pentru a constitui legal venit la Consiliul de Mediere destinat susținerii activității sale curente.

7) Prin Hotărârea nr.30 din 08.08.2016 (în vigoare) Consiliul de Mediere revine cuantumul de 400 lei al taxei, pe care o califică ca fiind Taxa anuală profesională obligatorie. Totodată, adăugând din nou la lege, prevede că neachitarea acestei taxe constituie abatere disciplinară (deși art. 38 din Legea nr. 192/2006 nu o prevede) și stabilește sancțiuni: (suspendarea sau după caz, încetarea calității de mediator).

8) Cu privire la hotărârile emise de către Consiliul de Mediere, menționez că acest Consiliu nu a depus în dosar toate hotărârile privitoare la această taxă profesională, unele fiind esențiale pentru dezlegarea situației de fapt (Hotărârea nr.20 din 31.05.2014 și Hotărârea nr.15 din 13.04.2016), fapt ce dovedește intenția Consiliului de Mediere de a duce în eroare Onorata instanță în dezlegarea prezentei pricini.

9) Totodată pârâta a arătat și faptul că nu s-a depus o hotărâre în care să fie stipulat în mod clar și fără echivoc modalitatea de a introduce o asemenea cerere/acțiune de acest gen la instanța de judecată.

Având în vedere precizările de mai sus și hotărârile referitoare la taxă enumerate mai sus rezultă următoarele concluzii:

a. Sumele solicitate de Consiliul de Mediere nu au caracterul unei creanțe certe.

Din hotărârile depuse de Consiliul de Mediere nu rezultă existența unui raport juridic stabil și constant în baza căruia mediatorii au obligația de a achita o taxă ce nu este prevăzută de legea profesiei și al cărei nume, regim juridic și cuantum s-a schimbat de mai multe ori de-a lungul existenței sale.

Facturile fiscale sunt documente contabile emise de către o persoană juridică pentru serviciile prestate sau bunurile livrate. Consiliul de Mediere a facturat taxa anuală profesională fără ca mediatorii să solicite, să cunoască și să accepte serviciile prestate.

În perioada 25.02.2012 (Hotărârea nr. 196 din 25.02.2012) - 31.05.2014, serviciile prestate în schimbul taxei profesionale nu au fost în niciun fel precizate, astfel încât potențialii lor beneficiari - mediatorii, să știe care au fost activitățile pentru care li se solicită anumite sume de bani. Pentru această perioadă, taxa profesională nu poate fi considerată ca datorată

Taxa profesională nu are caracter obligatoriu deoarece nici o activitate prestată de către Consiliul de Mediere mediatorilor, contra cost, nu este obligatorie pentru mediatorii.

În perioada 31.05.2014 - 12.04.2016, taxa profesională a fost supusă prevederilor Hotărârii nr. 20 din 31.05.2014, în cuprinsul ei, Consiliul de Mediere definește taxa anuală profesională ca fiind taxa datorată de fiecare mediator autorizat în vederea asigurării veniturilor necesare administrării Tabloului mediatorilor în conformitate cu cerințele Legii.

"Cerințele legii" sunt precizate în art. 12 din Legea nr. 192/2006 și reprezintă activitatea Consiliului de Mediere care decurge din obligațiile sale, pentru îndeplinirea atribuției Consiliului prevăzută la art. 20 lit. f). Prin urmare, taxa profesională nu poate fi datorată pentru o activitate ce rezultă dintr-o obligație a Consiliului, această activitate neavând natura unui serviciu prestat mediatorilor, contra cost. Legea nu prevede ca mediatorii să susțină financiar activitatea prin care Consiliul își îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege referitoare la Tabloul mediatorilor, aceasta fiind o activitate în interes public, nu un serviciu pentru mediatorii. Din definirea activității pentru care se datorează taxa rezultă că aceasta nu îndeplinește condițiile art. 21 lit. e) din lege pentru a constitui venit al Consiliului.

Din detalierea activităților (art.2) care realizează scopul menționat la art. 1 din Hotărârea nr.20 din 31.05.2014, respectiv administrarea Tabloului conform cerințelor legii rezultă că sunt, de fapt, activități de publicitate a Tabloului și de gestionare a formelor publicate pe site-ul Consiliului.

Din sancțiunile prevăzute în art. 4 din Hotărârea nr.20 din 31.05.2014 în caz de neplată a taxei, rezultă și alte activități - acces la biblioteca Consiliului, la Conferință, la întâlniri regionale ale mediatorilor și la stagii profesionale. Prin urmare, activitățile oferite de către Consiliu mediatorilor în schimbul taxei nu se înscriu numai în scopul taxei definii la art. 1.

Activitățile menționate nu au caracter obligatoriu pentru mediatorii, ci sunt activități opționale. Taxa nu are caracter obligatoriu și deci nici plata ei.

Mai mult, în raport de dispozițiile art. 4 din hotărâre, mediatorii care nu și-au achitat taxa au suportat restricțiile prevăzute în acest articol, respectiv nu au participat la conferința anuală, la întâlnirile profesionale regionale și la stagiile profesionale organizate de Consiliu și nu au avut acces la biblioteca de specialitate organizată la Consiliul de mediere.

În concluzie, pârâțul a arătat că, Consiliul de Mediere nu poate solicita taxa profesională aferentă perioadei mai sus menționate întrucât neplata taxei nu îi dădea dreptul să procedeze la recuperarea ei, ci doar să sancționeze mediatorul conform art. 4 din Hotărârea nr.20 din 31.05.2014.

În perioada cuprinsă între 13.04.2016 și până în prezent, când este în vigoare Hotărârea nr. 15 din 13.04.2016, taxa profesională se percepe pentru „activitatea de administrare a Tabloului, în conformitate cu cerințele legii”, cerințe care sunt precizate în art.12 din Legea nr. 192/2006 și reprezintă activitatea Consiliului care decurge din obligațiile sale, pentru îndeplinirea atribuției prevăzută la art. 20 lit. f), activitate care nu reprezintă un serviciu prestat de către Consiliu mediatorilor contra cost, ci este o activitate în interesul public.

În lipsa descrierii activității de administrare a Tabloului, din care să rezulte că aceasta nu este activitatea prevăzută la art. 12 din lege, ci cuprinde alte tipuri de activități - care au natura unor servicii pentru mediatorii, contra cost - taxa nu se datorează. Taxa profesională definită în Hotărârea nr. 15/13.04.2016 nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 21 lit. e) din lege pentru a constitui în mod legal venit la Consiliul de Mediere, destina: susținerii activității sale curente.

Asumarea de către mediatorii (în cuprinsul cererilor tip impuse de Consiliul de Mediere la momentul autorizării) a angajamentului de a achita taxele stabilite prin hotărârile Consiliului de Mediere are în vedere, fără îndoială, acele taxe ce reprezintă plata pentru servicii adresate exclusiv mediatorilor, permise de lege a fi prestate de către Consiliu contra cost, precizate și acceptate de mediatorii în calitate de beneficiari și în limitele stabilite de Legea nr.192/2006.

b. Orice creanță solicitată de Consiliul de mediere pentru o perioadă mai veche de trei ani în raport de data introducerii cererii de chemare în judecată este prescrisă conform dispozițiilor art. 2517 din Noul Cod Civil

Cererea introductivă prevede o perioadă de 5 (cinci) ani, 2012-2016, care contravine celor arătate mai sus.

II.) Aspecte concrete privind actele depuse de către reclamant

1) Factura fiscală nr.3167 seria CM din data de 11.10.2016 nu a fost remisă către pârâtă în format original numai în copie (scanat) prin adresă electronică, iar reclamantul nu face dovada contrarie.

Pârâtul a menționat că reclamantul are obligația de a trimite factură (art.319 din Noul Cod Fiscal) fiscală în original în caz contrar săvârșește o abatere gravă la legea contabilității, fiindcă o factură în copie nu poate fi contabilizat decât în anumite situații excepționale însă nu și în cauza de față.

Pârâtul a menționat de asemenea că utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar, prin urmare, dacă acesta din urmă nu acceptă primirea unei facturi pe suport electronic (neplata echivalează cu neacceptare!) emitentul trebuie să transmită factura în format convențional, ceea ce nu s-a realizat în speța de față.

2) Factura fiscală a fost redactată în mod greșit, ea nu are nici o valoare față de pârâtă datorită faptului că s-a emis pe nume de persoană fizică, și NU pe numele pârâtei, persoană juridică, din speța de față.

Pârâtul a solicitat instanței să constate că cererea înaintată de către reclamant s-a îndreptat împotriva paratei [redacted], care se identifică în raport cu terții cu [redacted] având sediul social în mun. Satu Mare, str. Corvinilor, nr.36, ap.4, et.II, jud. Satu Mare, cod 440080, ea fiind o veritabilă persoană juridică în sensul legii, iar factura fiscală la care se face referire prin speța de față este emisă pe numele persoanei fizice [redacted], având [redacted] domiciliul în mun. Satu Mare, B-dul Cloșca, bl.72-74, sc. B, ap.31, jud. Satu Mare,

Pârâtul a mai menționat că persoana fizică [redacted] prin procedura specifică cu privire la autorizarea lui ca mediator a fost autorizat în baza Legii nr.192/2006, iar activitatea care o desfășoară în cadrul unui Biroului de Mediator care a devenit persoană juridică în baza art.188 din Noul Cod Civil și după efectuarea tuturor formelor legale.

Însăși Legea nr.192/2006- în forma sa actualizată-prevede la art.23 faptul că în desfășurarea activității sale, mediatorul autorizat este obligat să țină arhiva și registre proprii, precum și o evidență financiar-contabilă, de unde reiese clar că contabilizarea veniturilor și cheltuielilor a Biroului de mediator, ca persoană juridică, se face strict în baza legilor fiscale care prevăd în mod evident că o factură fiscală trebuie să fie întocmită cu datele exacte ale persoanei care este pe de o parte vânzător iar pe de altă parte cumpărător, însă în speța de față această prevedere esențială nu a fost respectată.

Pentru cele arătate mai sus, pârâtul a solicitat respingerea cererii înaintată de reclamant, fără cheltuieli de judecată.

În drept, pârâtul a invocat articole de legi enunțate în text.

În probațiune, a depus înscrisuri(f. 49-53).

Prin **răspunsul la întâmpinare** depus la data de 05.05.2017(f.60), reclamanta Consiliul de mediere a arătat următoarele:

Contrar celor susținute de pârât în întâmpinare, a precizat următoarele:

Potrivit art. 17 alineat 2 din Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare iar potrivit art. 19 alineat 4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

Conform art. 21 din legea 192pe 2006, Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, după cum urmează: a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor; b) donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii; c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii; d) sumele provenind din amenzi aplicate ca sancțiuni disciplinare, e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament

De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator;

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare precizate mai sus, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se află în vigoare, hotărâri pe care le-a depus.

Reclamanta a precizat, că potrivit hotărârilor Consiliului de mediere fiecare mediator are obligația de a plăti taxa astfel cum și-a luat angajamentul la autorizarea în profesie așa cum rezulta din actul de înființare a biroului de mediator.

Potrivit dispozițiilor art. 1270 cod civil, contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante, astfel încât prin aceasta dispoziție legală se instituie forța obligatorie a contractului între părțile contractante, conform principiului de drept pacta sunt servanda, iar în baza art. 1170 Cod civil, părțile trebuie să acționeze cu buna credință atât la negocierea și încheierea contractului cât și pe tot timpul executării sale.

De asemenea, reclamanta a precizat că potrivit art. 1516 Cod civil creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar potrivit art. 1350 Cod civil, atunci când fără justificare o parte a unui contract nu își îndeplinește această îndatorire, respectiv obligațiile pe care le-a contractat ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu în condițiile legii. De asemenea potrivit art. 1548 Cod civil culpa debitorului unei obligații contractuale se prezumă prin simplul fapt al neexecutării.

Toate profesiile liberele prevăd taxe iar autoritățile competente nu prestează servicii către profesioniștii din respectiva profesie astfel cum eronat precizează pârâtul din prezenta cauza.

Astfel cum a precizat și în cererea de chemare în judecată mediatorul și-a luat angajamentul de achitare a tuturor taxelor încă de la autorizare.

Fata de cele precizate, reclamanta a solicitat admiterea cererii astfel cum a fost formulată și cheltuieli de judecată ce reprezintă taxa de timbru.

Reclamanta a solicitat judecarea cauzei în lipsă..

Sub aspectul probatoriului, la termenul din data de 03.05.2017, instanța a încuviințat proba cu înscrisuri.

Instanța are în vedere faptul că răspunsul la întâmpinare a fost depus de către reclamantă la data de 05.05.2017, ulterior închiderii dezbaterilor, astfel că față de prevederile art. 394 alin.3 C.proc.civ. nu va lua în seamă acest înscris.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

La data de 11.10.2016 reclamanta a emis pe seama pârâtului factura seria CM nr. 3167 (f.7) în cuantum de 1.500 lei, sumă ce reprezintă taxa profesională pe anul 2012 (300 lei), taxa profesională pe anul 2013 (300 lei), taxa profesională pe anul 2014 (300 lei), taxa profesională pe anul 2015 (300 lei) și taxa profesională pe anul 2016 (300 lei).

Art. 17 alin.2 din Legea nr. 192/2016 prevede faptul că „Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare”. De asemenea, potrivit art. 19 alin.4 din aceeași lege „în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun”.

Art. 21 lit. e din Legea nr. 192/2006 prevede faptul că Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin Regulament. Art. 9 lit. b din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere prevede faptul că Consiliul de Mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare și din taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Prin art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008 s-a stabilit faptul că taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor este în cuantum de 400 de lei și că aceasta se datorează de către toți mediatorii autorizați înscrși în Tabloul mediatorilor, începând cu anul următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare. De asemenea, s-a

prevăzut faptul că această taxă se plătește integral, până la 31 martie a anului pentru care se datorează, cu excepția primului an în care poate fi plătită până la 30 iunie a anului pentru care se datorează.

Prin Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 196/25.02.2012 (f.16-17) în cuprinsul art.5 s-a prevăzut faptul că art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008 se modifică în sensul că se stabilește că taxa anuală profesională este în cuantum de 300 de lei. Această taxă se datorează de către toți mediatorii autorizați începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, putând fi achitată semestrial în 2 cote părți egale.

Prin cererea formulată de către numitul Balog Istvan Janos și înregistrată la reclamantă sub nr. 1782/01 la data de 28.06.2010 (f.24) acesta a solicitat autorizarea ca mediator, menționând că își va exercita activitatea de mediator în birou de mediator. Totodată s-a angajat să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de Mediere, să participe la diverse cursuri de formare continuă în domeniu și întâlniri specifice profesiei de mediator și să respecte hotărârile consiliului.

Din înscrisul de la fila 25 reiese faptul că la data de 23.07.2010 a fost înființat luându-și angajamentul să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de Mediere și să respecte întocmai hotărârile consiliului.

Prin urmare, raportat la aceste înscrisuri și având în vedere dispozițiile legale anterior evocate, instanța consideră că în speță Consiliul de mediere, în calitate de organism central, în exercitarea atribuțiilor sale, poate emite hotărâri prin care să stabilească taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator. Astfel, susținerea pârâtului în sensul că reclamanta nu îi poate impune să achite această taxă anuală profesională este neîntemeiată.

Instanța apreciază că suma pretinsă de reclamantă reprezintă o creanță certă, existența sa rezultând din hotărârile emise de Consiliul de mediere și din factura seria CM nr. 3167. Creanța este lichidă, taxele stabilite prin hotărârile Consiliului de mediere fiind datorate de către pârât, raportat la calitatea sa. De asemenea creanța este exigibilă, din hotărârile menționate și factura anexată reieșind faptul că termenul de plată al debitului a fost împlinit la data introducerii cererii de chemare în judecată.

De asemenea, raportat la dispozițiile art. 5 din Hotărârea Consiliului nr. 196/25.02.2012 instanța apreciază faptul că factura a fost legal emisă în sarcina mediatorului autorizat taxa fiind datorată ca urmare a exercitării activității de mediator în cadrul

În ceea ce privește cuantumul sumei datorate de către pârât, instanța are în vedere faptul că prin întâmpinarea formulată acesta a invocat faptul că orice creanță solicitată de reclamantă pentru o perioadă mai veche de trei ani în raport de data introducerii cererii de chemare în judecată este prescrisă, conform prevederilor art. 2517 C.civ. Potrivit acestui text de lege termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen. Instanța constată faptul că reclamanta solicită obligarea pârâtului la plata taxei profesionale anuale aferente anilor 2012-2016. Instanța are în vedere faptul că potrivit art. 5 din Hotărârea nr.196/25.02.2012, taxa profesională trebuie achitată semestrial, până la data de 15 ianuarie, respectiv 15 iulie a fiecărui an. Astfel, 150 de lei din taxa profesională anuală trebuie achitată până la data de 15 ianuarie a anului, iar restul de 150 de lei trebuie achitat până la data de 15 iulie a anului. Față de prevederile art. 2524 alin.1 C.civ., instanța apreciază faptul că din aceste momente începe să curgă termenul de prescripție extinctivă. Având în vedere data introducerii prezentei acțiuni, precum și dispozițiile antemenționate, instanța constată faptul că dreptul material la acțiune al reclamantei în ceea ce privește taxele anuale profesionale aferente anilor 2012 și 2013 este prescris. Astfel, cuantumul sumei datorate de către pârât reclamantei este de 900 de lei și reprezintă contravaloarea taxelor anuale profesionale aferente anilor 2013-2016.

Pentru aceste considerente, instanța va admite în parte cererea formulată de către reclamanta Consiliul de Mediere în contradictoriu cu pârâtul

va obliga pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 900 lei, reprezentând debit restant și va respinge în rest cererea, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea formulată de către reclamanta Consiliul de Mediere, CIF 21500343, cu sediul în București, Șos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu pârâtul cu sediul în Satu Mare, Str. Corvinilor, nr. 36-4, Satu Mare.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 900 lei, reprezentând debit restant.

Respinge în rest cererea, ca neîntemeiată.

Executorie de drept.

Cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se va depune la Judecătoria Satu Mare.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 08.05.2017.

Președinte,
Bianca Cătălina Soare

Grefier,
Livia Jiboc

Red. B.C.S.- jud.
Tehnored.L.J.- gref.
Ex.4/ 28.06.2017
Emis 2 com. 1 recl. 1 pârât

